Април 2020.

ПИНКИ

ОШ "Бошко Палковљевић Пинки" Батајница

У сусрет Васкрсу

Пас је човеков најбољи пријатељ!

Пси, та дивна створења која нас увесељавају и употпуњују наше животе. Без обзира да ли гласно лају и живахно скачу поздрављајући свог валсника када се врати кући, да ли цвилећи моле за посластицу, или јуре свог власника по кући, увек нам измаме осмех на лицу.

Након што преживите још један напоран дан у свом животу, када стигнете кући, ту је ваш верни пријатељ – пас, који ће својим понашањем по сваку цену покушавати да вам скрене пажњу и тако учинити да се осећате боље.

Управо зато, није ни мало случајно што је ово чудесно пријатељство кроз историју било инспирација многих писаца који су у својим делима писали о посебном односу између човека и пса.

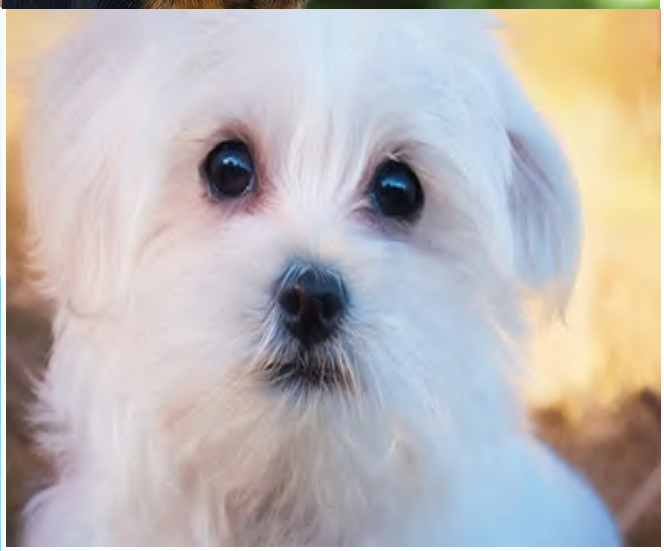

Пси су чувари нашег здравља!

Уколико планирате да почнете да живите здравим животом, допустите да се вашој породици придружи и један пас!

Пси продужавају животни век власника.

Ублажавају алергијске сметње код деце.

Смањују стрес и ублажавају негативне последице стреса.

Чак и онда када пас не доприноси директно побољшању нашег здравља, његова безусловна љубав и оданост власнику је непроцењива. Пас показује велику емпатију према свом власнику. Он је увек ту када сте болесни, тужни, усамљени. Воли вас и у тренуцима када сте мрзовољни, џангризави. И чини се да пас човека разуме боље него што га други људи разумеју, на нивоу који је човеку недокучив. Зато је пас наш најбољи пријатељ.

Зашто је читање важно?

Читањем обогаћујемо свој речник, стичемо нова знања и искуства.

Путујемо захваљујући књигама, упознајемо нове културе, земље, обогаћујемо машту.

Запловите у царство књига, бићете бољи, срећнији и паметнији!

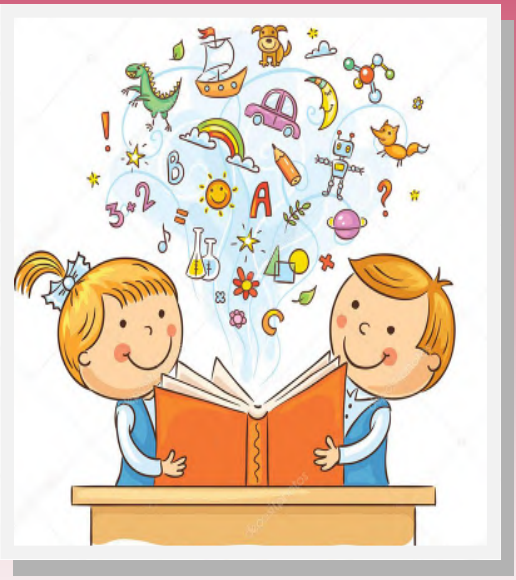

Читам, па шта!

Читање нас чини паметнијима

Читање је веома активна вежба за наш ум, насупрот гледању телевизије или слушању музике. Читање тера наше мождане ћелије да се укључе у активности, као што је, на пример, замишљање и бојење живописне слике у нашем уму у вези приче коју читамо.

Наш мозак је, такође, мишић који мора да ради непрекидно, наше менталне способности морају бити стално ангажоване, и на тај начин , вежбом, постајемо оштроумнији и паметнији, исто као што вежбом развијамо мишиће руку и ногу, и постајемо физички спремнији.

Читање обогаћује наш речник и унапређује вештину писања и говора

Ако смо редовни читаоци, наилазимо на радове различитих аутора и сусрећемо се са више различитих књижевних стилова. Тако учимо нове речи, фразе, идиоме и стичемо способност да их користимо на неколико различитих начина.

Један користан савет за младе читаоце – Држите речник при руци. Ако наиђете нову реч која вам је непозната, одмах је потражите у речнику.

Читајте књиге различитих писаца и различитих жанрова, на тај начин ћете научити неколико нових речи сваког дана.

Читање нас чини образованијима

Читање обогаћује наше знање. Што више читамо, што више прочитамо различитих књига, сваки пут ћемо додати неко вредно сазнање у нашу менталну базу података.

Сви знају колико је знање важно за успех у било којој области живота. Најуспешнији људи у различитим областима су били људи који су редовно и много читали књиге из свих области.

Читањем се развија креативност

Креативни појединци су углавном мајстори у својој области, али и веома добри читаоци, што значи да су стекли веома широко обазовање. Ово константно читање и способност да размишљају и изван оквира своје области рада, помаже им да пронађу нова решења тамо где други нису у стању.

Васкрс

Припреме за Васкрс се разликују од обичаја до обичаја. Традиционално почињу на Велики четвртак, дан причешћа. Настављају се Великим петком. Тог дана је Исус, кога верници називају Христос, из куће првосвештеника Кајафе одведен до римског прокуратора Понтија Пилата. Он га је осудио на распеће на крсту. Исус је разапет и умро на Голготи, брду изван Јерусалима. Пред смрт рекао је: *"Оче, опрости им. Не знају шта раде".*

Свештеници у православним црквама износе црвену плаштаницу и полажу је испред олтара. До суботе увече, верници су у прилици да плаштаницу целивају (верски мотивисано љубљење). На Велики петак се не служе литургије, а то је дан строгог поста, током кога хришћани не конзумирају маст без обзира на порекло и сви се послови у домаћинству обустављају.

На Велики петак фарбају се васкршња јаја, највише црвеном бојом, која симболизује Исусову крв. Јаја се од недеље једу, поклањају и њима се туца (куца). У неким земљама, обичај је да се уместо фарбаних поклањају јаја и друге фигуре од чоколаде. Преузет из паганских обичаја, у западним културама јаја „доноси" васкршњи зец.

Прво црвено јаје које се офарба назива се чуваркућа. Боје које се користе могу бити индустријске, природне (луковина, латице и листови биљака), а украси, ако их уопште има, варирају од течних боја до шљокица, украсних фолија и налепница.

Васкрс (стсл. въскръсъ,) највећи је хришћански (црквени) празник којим се прославља Исусов повратак у живот — васкрсење. По хришћанском веровању,то се десило трећег дана после његове смрти, укључујући и дан смрти: тј. прве недеље после Великог петка.

Мудре мисли

Рекли су о пријатељству...

"Свако ко размишља је мој пријатељ". – Наполеон Бонапарта

"Несрећа открива оне који нису прави пријатељи". – Аристотел

"Нађи времена за пријатељство, то је пут до среће." – Мајка Тереза

"Међу пријатељима треба волети не само оне које жалосте ваше несреће, него и оне које нам не завиде на срећи." – Сократ

"Живот без пријатељства је ништа." – Марко Тулије Цицерон

"Не треба веровати људима с којима смо се тек спријатељили, а који показују да смо им дражи од њихових старих пријатеља; тако ће се понашати и с нама када стекну нове пријатеље." – Езоп

"Пријатељство се не бира, оно бива ко зна због чега, као љубав". – Меша Селимовић

Где станује љубазност?

Међународни дан љубазности обележава се од 1998. године, широм света, а и ви можете да га обележите тако што ћете некоме улепшати дан. Љубазност је, нажалост, све ређа, а довољна је да нам врати осмех на лице. Притом је и БЕСПЛАТНА!

За почетак, реците "добро јутро" комшији. Или, позовите некога кога дуже време нисте видели или чули. И не, не шаљите поруку! Назовите, да чујете глас друге особе и сигурни смо да ће вам дан лепо почети.

Загрлите драге особе, без неког посебног разлога. Уосталом, какав разлог треба за загрљај?!

Хвала! Браво! Изволите! Извините! Ове речи тако често "заборављамо" да употребимо у свакодневној комуникацији, а понекад би могле да направе разлику између доброг и лошег дана. Није важно о чему је реч - ако сте некога случајно нагазили, извините се; касирки у продавници којој не знате име кажите "хвала"; понудите некоме седиште у превозу уз "изволите"... Ове речи су само ствар лепог васпитања, али ће и учинити да се особа којој су упућене лепше осећа.

Будете љубазни према себи. Иако то звучи помало чудно, понекад заборављамо на сопствене потребе. Частите се омиљеним слаткишем, одвојите време да уживате у читању добре књиге или да се посветите хобију у којем толико уживате.

Урадите било шта што ће вас орасположити.

Покажите љубазност гестовима који ће другима показати да нисте себични, да вам је стало до њих, трудите се да чешће будете насмејани и расположени, и да ту позитивну енергију преносите на друге. У сваком случају, љубазност је дефинитивно нешто чега нам треба више!

СРПСКИ ЧАСком

У језику наших предака, старих Словена, придев **плав** је значио **бео**. Отуда данас светле девојке називамо **плавушама**.
(М. Телебак „Шта се крије иза етимологије“)

Спојено се пишу називи буба — **бубамара** и **бубазлата**.
Баба Мара и **баба Злата** пишу се без цртице. Исправно је рећи:
идем код баба Маре и бабе Маре.

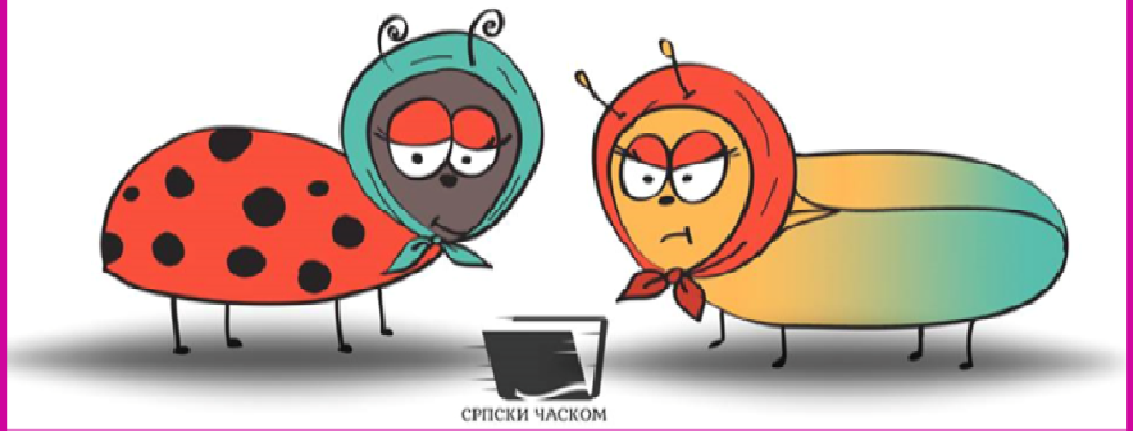

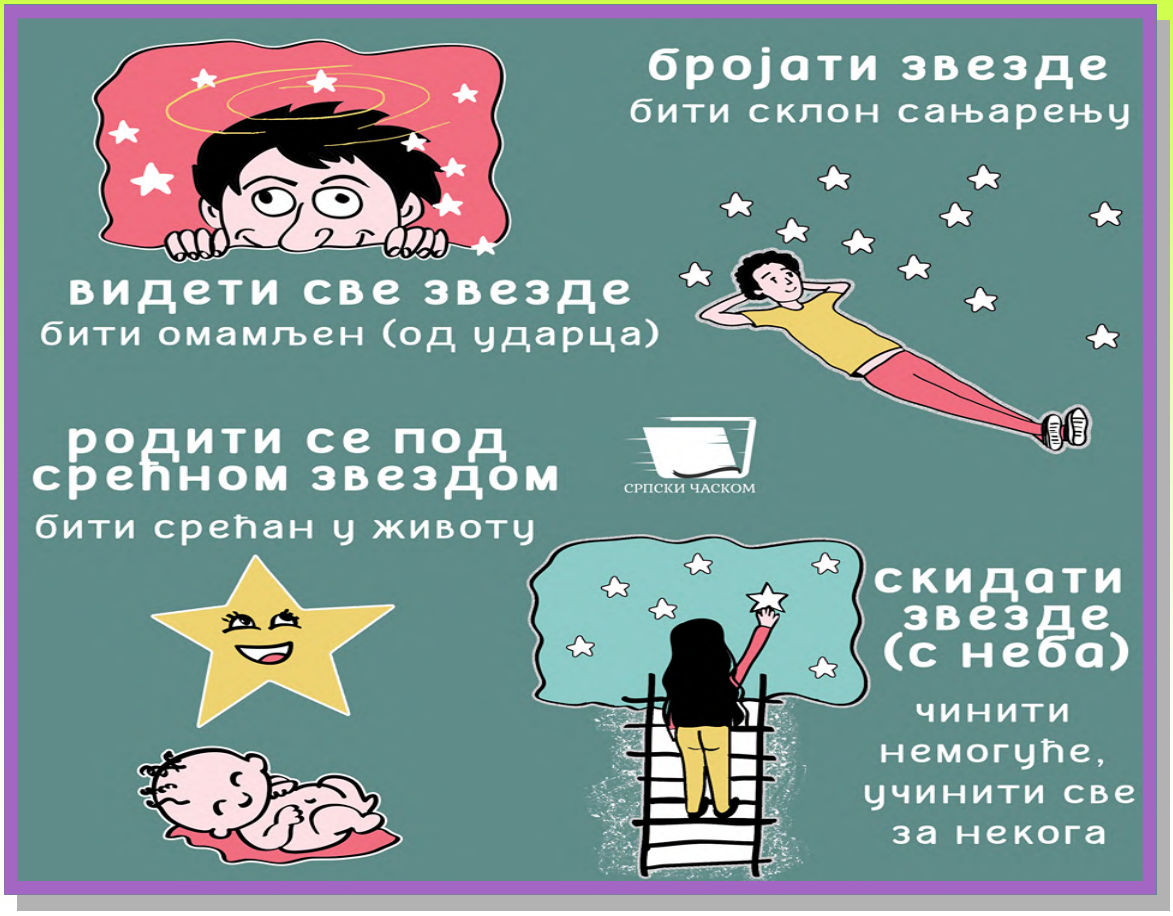
бројати звезде
бити склон сањарењу
видети све звезде
бити омамљен (од ударца)
родити се под
срећном звездом
бити срећан у животу
СРПСКИ ЧАСКОМ
скидати
звезде
(с неба)
чинити
немогуће,
учинити све
за некога

СВЕТСКИ ДАН БЕЗ АУТОМОБИЛА
Данас се трудите да никуда
не идете аутом, поготово
не ~~С~~ аутом.
Аутомобиле замените
~~бицикловима~~ БИЦИКЛИМА,
или идите
пешке/пешице.
СРПСКИ ЧАСКОМ

Погоди ко сам

Покушај да препознаш личности на сликама, а ми ћемо ти у следећем броју открити ко су они и због чега су толико значајни.

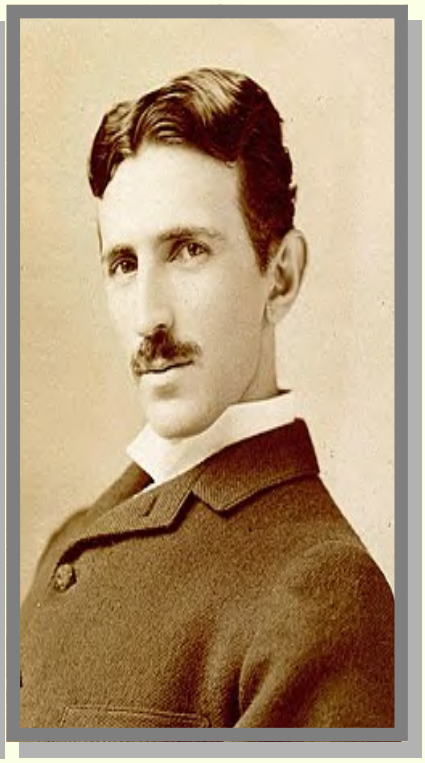

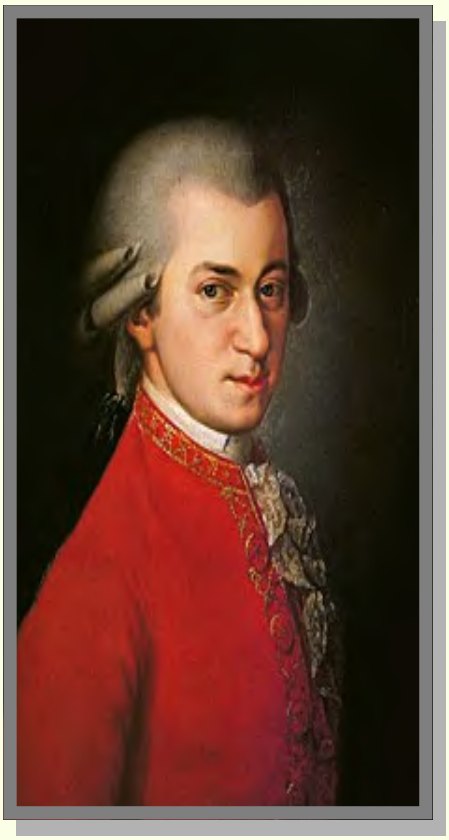

Наше име

Ко је био Бошко Палковљевић Пинки?

Бошко Палковљевић Пинки (Манђелос код Сремске Митровице, 14. децембар 1920 — Мала Ремета код Ирига, 10. јун 1942.) био је учесник Народноослободилачке борбе и народни херој Југославије.

Као ученик Државне средње техничке школе у Новом Саду, 1940. године је постао члан Савеза комунистичке омладине Југославије, а децембра исте године је био један од организатора штрајка ученика ове школе. Почетком 1941. године био је ухапшен и искључен из школе, под оптужбом за комунистичко деловање.

У току рата, као добровољац се прикључио војсци, али је убрзо био заробљен. Успео је да побегне из сабирног логора за заробљенике и вратио се у родно место где се укључио у припреме за организовање устанка. У лето 1941. године био је један од првих сремских партизана, а августа 1941. је учествовао у организацији бекства затвореника-комуниста из затвора у Сремској Митровици.

Крајем 1941. године био је од стране Окружног комитета КПЈ за Срем послат као курир у источну Босну, где је након скоро месец дана путовања, јануара 1942. године на Романији успео да пронађе Врховни штаб и Централни комитет КПЈ. Тада је врховном команданту Јосипу Брозу Титу пренео информације о Народноослободилачкој борби у Војводини.

Био је један од првих диверзаната у Војводини. Извршио је више смелих акција и диверзија на железничким пругама у Срему. Више пута се истицао у борбама са усташама и Немцима и још за живота је међу сремским партизанима постао легендарна личност. Погинуо је јуна 1942. године у борбама с Немцима на Фрушкој гори.

За народног хероја је проглашен 25. октобра 1943. године.

Културна историја

- У старим изворима Словени се јављају под именима: Анти и Венети.
- Срби у 9.веку примају хришћанство и почињу да се описмењавају.
- Ћирило и Методије су саставили прво словенско писмо које се зове глагољица.
- Душанов Законик донесен је 1349. године.
- Прву штампарију основао је Немац Јохан Гутенберг половином 15. века.
- Прва штампана књига била је Библија.
- Битка на Марици одиграла се 1371.године.
- Карловачка гимназија основана је 1791.године и то је прва средња школа код Срба.
- Први министар просвете био је Доситеј Обрадовић.
- 1868. основано је Народно позориште у Београду.
- Право име Бранислава Нушића било је Алкибијад Нуша.
- Први светски рат почео је 1914. а окончан је 1918. године.
- Мики Маус, познати лик из цртаног филма и стрипа, настао је 1928.године у продукцији Волта Дизнија.
- Други светски рат трајао је од 1939. до 1945.године.
- Иво Андрић 1961. године добио је Нобелову награду за дело “На Дрини ћуприја”.

Смешна страна

*Шта се сервира, али се не једе?

Тениска лопта.

*Пита мама Перицу:

- Зашто не једеш? Рекао си да си гладан као вук.

Перица јој одговори:

- А кад си ти видела вука да једе боранију?

*Уписао се Перица да тренира пливање, и каже тренеру после неколико минута:

- Идем ја кући.

- А зашто ?

Па, нисам више жедан!

*Гост:

Келнер! Келнер! Мува ми плива у супи!

Келнер: - Ништа се не брините, паук је у салати и он ће је појести.

*Како ти је име?

- Перица.

Кажи ми презиме.

-Презиме.

*Зазвони телефон у полицијској станици и јави се дежурни полицајац:

- Добар дан, изволите.

- Помагајте брзо! Ушла ми је мачка у стан!

- Полако госпођо, то није ништа страшно…

- Ма каква црна госпођа! Ја сам папагај!

Наши мали уметници

Јана Лазић 6/4

Сара Радојевић 7/2

Ања Кукољ 6/3

Андреја Медић 6/2

СРЕЋА

Срећу чине мале ствари- реченица коју као мала нисам могла да разумем, иако су и мене саму срећном чиниле мале ствари.

Када сам била мала, сећам се да ме је срећном чинила нова епизода цртаног филма коју сам жељно ишчекивала, нова шнала или гумица за косу, прва снежна пахуљица, која се након дугог лета појавила или зрачак сунца након кишног дана...

Нисам ни обраћала пажњу колико ме срећном могу учинити мале ствари. Једном сам седела у аутобусу, на путу за школу, а преко пута мене је седела једна жена са дететом, које је махало сваком пролазнику. Једна жена је узвратила машући и осмехом, а девојчица се томе јако обрадовала. Исто тако, мало нашег труда може учинити некога срећним. На пример, мало се потрудимо да помогнемо мами у кухињи, баки у башти или брату или сестри око домаћег.

Мале ствари које су некоме небитне, некоме могу да улепшају дан, као нечији осмех, нова епизода серије или неко лепо дело.

Милица Пуповац 7/2

Биљана Ђорђевић, 5/2

Наше талентовано и чаробно 2/4

Јунак трећег доба

Када човек дође у треће доба,
као да мора све опет да проба.

Хоће да плеше, хоће да игра,
па чак и лопту да шутира.

Мисли да може све као дете,
ал` брзо схвати да га боле пете.

Колена шкрипе и боли кук,
али је зато весео дух.

Причају приче, веселе шале и
своје унуке воле да хвале.

Врло је чудно то треће доба,
ал` деца воле јунака свога.

Рајна Минић

„Несташни и бучни“

А деда рече:„Доба треће је када уђеш у шездесет пету годину. Тад желиш да се играш као неко дете и мислиш да си увек у праву”.

Анреа Митровић

Свет је округао, а не коцкаст

Волим округли свет,
јер је шарен, јер је леп.

И, нека свако зна,
да је природа много лепша.

Коцка је нечији неостварен сан,
да му брже прође дан.

Зато упореди ова два
и видећеш да сам у праву ја.

Свет је округао и лепо мирише,
тргните се људи и размислите више.

Нађа Спасић

„Несташни и бучни“

То треће доба је перид када се све проба. Све оно што нисмо урадили када смо били млади. Све несташлуке које нисмо смели да радимо. Зато је деда решио да буде као дете. Да се игра и дружи да буде срећан, а не мрзовољан, намгрођен и љут.

Анђела Вујаклија

ДРУГАРСТВО

Срећа. Шта је то срећа? Ко нас чини срећним? Шта је то што сваки пут измами осмех на нашим лицима? Срећа су пријатељи и породица. Срећа је пољубац и загрљај. Срећа је када имаш топао дом,кад има ко да те пита како си,кад има ко да ти каже лаку ноћ и кад имаш неког ко ће бити ту за тебе и данас и сутра и прекосутра и целу вечност ако треба. Е то је срећа. Чудни смо ми људи,лако се везујемо за друге људе,касније не можемо без њих и тако почињемо да патимо. Опет,не можемо да живимо сами,нисмо ми за то,тешко је то нама. Зато су ту наши пријатељи да нам помогну да превазиђемо сваки проблем,да нас орасположе и да остану ту за нас и у добру и у злу.

Право пријатељство нема цену. Кад дајеш све од себе да та особа буде срећна,заједно се смејете,заједно плачете,гледате филмове,серије,једноставно сваки тренутак се трудиш да проведете заједно,то је то право пријатељство. Сваки пут кад би ми било тешко,моји пријатељи би се створили ту уз мене и тек тада бих схватио колико сам богат зато што их све имам поред себе. Другарства могу да буду и лажна и права. Неки људи не умеју да цене пријатеље и они нису вредни нас. Некад се запитам да ли човек може бити такав. Уверавам себе да тако нешто не постоји и сам себе лажем да људи не могу бити такви. Дртугарство је једно од битнијих поглавља у животу сваког од нас. Сећам се свих оних журки,екскурзија,излазака,играња друштвених игара и све ми је то остало урезано у сећању као да је јуче било. Па зар то није лепо,зар није лепо да се људи друже,да упознају једни друге,да буду чврсти ослонци једни другима и да свет буде лепше место за живот. Касније кад одрастеш,сећаш се свега што си проживео са својим пријатељима,а они прави и даље остају са тобом. Свако пријатељство има успоне и падове,нисмо сви савршени,али права искрена другарства опстају. Другарства треба неговати,јер чудни су путеви господњи,можда баш нас и наше старе другове пут наведе на исту страну,можда ћемо се срести после много година и можда баш они учине за нас нешто много велико. Пријатељ није играчка нити скуп ауто,пријатељ се не купује. Запитате ли се некада шта значи та реч ПРИЈАТЕЉ? Недостају ли вам стари пријатељи и пријатељице? Пожелите ли бар некада да одете да их видите и да се испричате са њима? Пријатељ значи радост,ослонац,пријатељ значи живот. Волео бих да могу да окупим све моје пријатеље на једно место,да направим журку за памћење и да нико не иде нигде,већ да сви будемо на једном месту,јер пријатељи су срећа,ко нема пријатеље,нема ни среће.

Волео бих да сте нешто закључили из ове приче. За леп и нормалан живот сваког живог бића потребно је здравље,срећа,пријатељи и породица. Нама,људима,ништа више не треба. Занемарите путовања,скуп сат,скуп ауто,то ће све једног дана проћи,али породица и пријатељи заувек остају ту са вама. Чините добра дела,волите и бићете вољени,поштујте и ви ћете бити поштовани и једино ћете на тај начин заслужити огроман аплауз ваше околине,а то није само аплауз,то је много више од аплауза.

Никола Милошевић 7/4

Интервју са наставником Миланом

Замолили смо наставника физике да одговори на нека наша питања.

Интервју вам представљамо у целости.

Како сте се одлучили да упшете баш тај факултет и да будете оно што данас јесте?

Натавник Милан: “Ја сам заправо желео да будем физичар, научник, али сам стицајем околности постао наставник физике, и могу вам рећи, није ми жао.”

Да ли волите свој посао?

Наставник Милан: ” Да, веома волим свој посао. Волим да учим и да утичем на васпитање младих људи.”

Ко је обележио ваше образовање, ко вам је био омиљени наставник?

Наставник Милан: “Памтим школске дане, своје наставнике и другове, а наставник који је мени био омиљен и који је утицао да се определим за природне науке је наставник математике.”

Да ли се радо сећате школских дана?

Натавник Милан: “ Како да не, ти дани су дубоко урезани у моје сећање, то је био диван део мог живота и са осмехом на лицу се сећам свих школских дана”

Шта сте волели да читате када сте били ученик?

Натавник Милан: “Уживао сам у српским народни песмама.”

За крај нам кажите шта ћете заувек памтити из школских дана?

Натавник Милан: “ Заувек ћу памтити учитељицу и први дан у школи.”

Душан Миленковић, 7/4

Пинкијева ликовна култура

Прошле године имали смо највећи број гипсореза, око 60, захваљујући пре свега ангажовању појединих родитеља који су деци обезбедили материјал. Труд се на крају исплатио јер смо на смотри Дечјег ликовног стваралаштва - ДЕЛИС добили награду за колекцију. Колекција је, међутим, обухватила само мањи део радова и остало је обећање да ћемо овде на нашој страници објавити и изложити све радове. И ево их - сложени, уређени, потписани и у фотошопу мало поправљени, сви прошлогодишњи гипсорези на једном месту у нашој виртуелној галерији.
Ове године, на жалост, уопште нећемо моћи да радимо ову технику због ванредне ситуације са корона вирусом и изолацојом у којој смо се сви нашли. Наравно, свако ко жели и има мало гипса у кући може да проба. Гипс може да се налије у посуде разних облика и лако се реже када се стегне. Може да се налије и у пластичне чаше и да се затим режу тродимензионални облици, као што се види на последњој фотографији у овом албуму. На крају може да се боји темпером или бојом за дрво.То не мора да буде само људско лице, већ може да буде и неки необичан апстрактан облик. Свакако пробајте ову технику, помоћиће вам да време у изолацији проведете на креативан начин и при том направите мало ремек дело.

Радови који су се овог пута нашли у часопису су радови следећих ученика: Матија Суботић 6/1, Наташа Радуловић 6/1, Анђела Јокић 6/1, Слађана Наградић 6/2, Милица михајловић 6/2, Јана Лазић 6/4.

Наставница ликовне културе Наташа Ненадовић Црнић

ИС
ХС

Ове школске године смо први пут радили технику линореза. Били су укључени сви ученици петог и шестог разреда. Линолеум смо лако нашли у продаји, а остали прибор и материјал за графику обезбедила нам је школа. Овом приликом се и захваљујемо нашем директору који никада није штедео на уметности. Линолеум смо делили на половине и четвртине док су неки ученици радили на целом А-4 формату. Цео процес је дуже трајао, од скица преко резања линолеума до отискивања, али се поново показало да се рад и труд на крају увек исплате. Неколико графика послали смо на ликовни конкурс "Пред ликом св. Саве" и остварили значајан успех. Лука Тунић 5/2 освојио је прво место, Марија Туфегџић 5/1 друго, а Анђела Стевић 6/1 треће место.
Ако би пребројали број ученика петог и шестог разреда и помножили са минимум два - три отиска, колико је сваки ученик урадио, добили би отприлике број графичких листова које смо одштампали. Направили смо заиста велики број прелепих графика, о чему сведочи и изложба коју смо организовали у школи крајем првог полугодишта.

Изложба линореза у школи (шк.2019/20.)

Наши успешни ученици

На ликовном конкурсу "Пред ликом Светог Саве", у организацији Пријатеља деце Земуна учествовало је 6 школа са укупно 127 радова. Од тога, нагађено је три рада из наше школе: Лука Тунић 5/2 - прво место, Марија Туфегџић 5/1 - друго место и Анђела Стевић 6/1 - треће место. У питању су радови урађени у техници линореза. Драго нам је да је жири препознао таленат и труд наших ученика. Честитамо Лука, Марија и Анђела! Поносни смо на вас!

ПРЕД ЛИКОМ СВЕТОГ САВЕ
2020.
СВЕТИ САВА

Успеси на такмичењима

Општинско такмичење из математике:

Милош Антић 3-2 - 2. награда
Ангелина Вукотић 6-1 - 3. награда
Сара Радојевић 7-2 - 3. награда

Ученик Стефан Новаковић из 8-2 одељења, освојио је **2. место** на Окружном такмичењу из енглеског језика и пласирао се на Републичко такмичење

На Општинском такмичењу "Књижевна олимпијада" наши ученици остварили су сјајне резултате.

Вук Јокић 8-3 - 1. место

Тамара Давидовић 7-3 - 2. место

Никола Милошевић 7-4 - 2. место

Ученици Ивана Живковић 8-4 и Александар Тинтор 8-2, због сјајних прошлогодишњих резултата и учешћа на Републичком такмичењу, стекли су привилегију директног пласмана на Окружно такмичење!

Због новонастале ситуције, даљег такмичења неће бити.
Честитамо свим ученицима и надамо се да ће следеће године доћи до Републичког такмичења и освојити награде јер они то заиста заслужују!

Наша школа, наш понос

Учитељица Радмила Шоргић са својим одељењем 2-4 освојила је награду - УВ индикатор на конкурсу "Заштита за све", на тему "Два лица сунца".
Својом креативношћу, оригиналношћу и разумевањем теме ,ученици 2-4 заслужни су за ову вредну награду.
Велика заслуга припада и учитељици, која је након завршене едукације на прави начин успела да пренесе својим ђацима стечено знање.

Честитамо!

Актуелности

Услед епидемије, морали смо своје учионице да заменимо виртелним учионицама и да почнемо са наставом на даљину.

У први мах све је некако било чудно, и за ученике, али и за наставнике.

Сада смо се полако навикли на нов систем рада.

Настава се одвија без икаквих проблема.

Путем различитих платформи, наставници покушавају да градиво што боље представе ученицима, да све нејасноће разреше, али и да им буду потпуна подршка у свему.

Није лако, треба издржатати, али ми ћемо се борити на нама својстен начин, учењем, маштањем и креативношћу.

Сви се радујемо повратку у реалан свет, у праве учионице.

У свет где видимо осмехе, чујемо шапутања, пишемо кредом, тапшемо друга по рамену.

Видимо се ускоро, до тада, чувајте се!

На часу историје

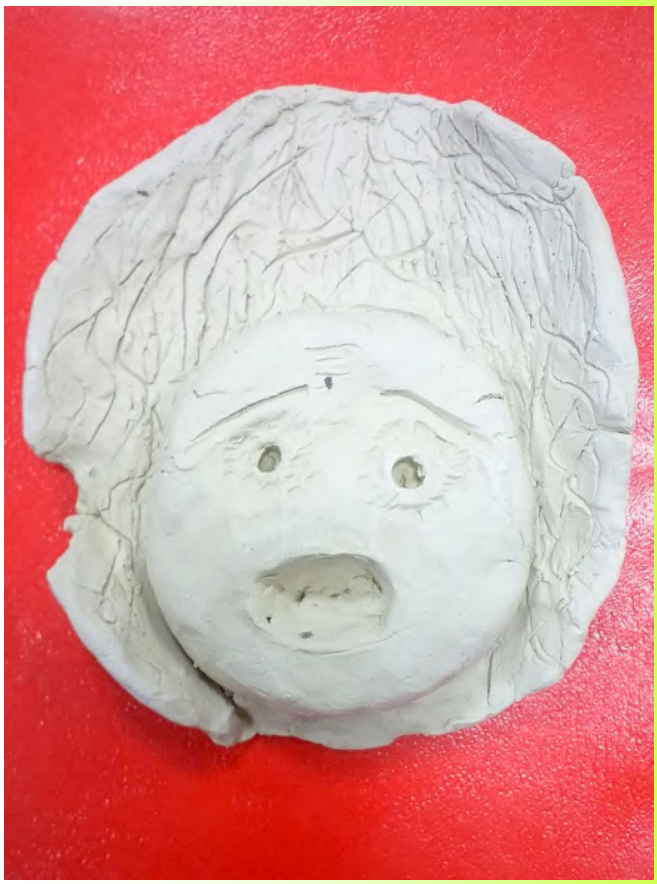

Шта радити у изолацији?

У време изолације, лишени смо многих ствари, али упркос томе, можемо себи организовати и лепо испунити дан.

Ми вам дајемо неколико предлога како да вам дан буде што лепше испуњен и како да, између осталог, будете и кративни.

- Редовно пратите наставу и радите домаће задатке.
- Будите у контакту са породицом и пријатељима
- Гледајте едукативне емисије, цртане филмове, комедије.
- Читајте! Читање обогаћује и ум и душу.
- Цртајте, бојите, стварајте.
- Помозите мами око кућних послова.
- Направите неко укусно јело, изненадите своје укућане.
- Средите собу, боље ћете се осећати кад урадите нешто корисно.
- Направите нешто лепо и кративно од ствари које већ имате у кући.

Направи сам

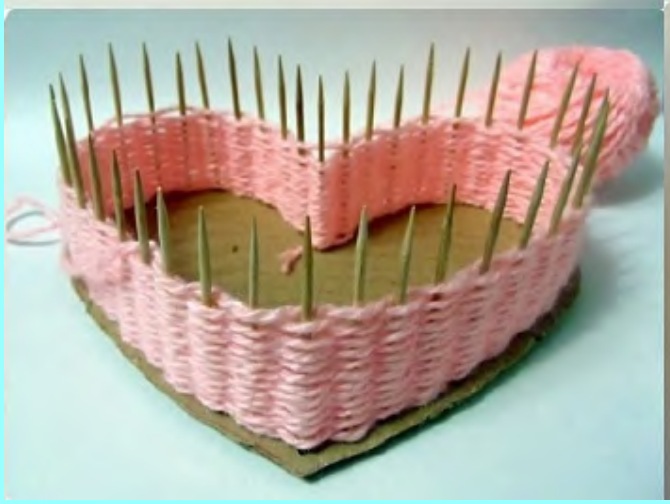

ПЛАНЕТА ДИШЕ ИСТИМ РИТМОМ

Све је стало. Одједном као да је неко убацио у наше животе овог страшног непријатеља против кога смо немоћни било шта да урадимо. Људи пустоше продавнице, носе маске ,сви су се уплашили, седе у својим кућама, гледају кроз прозор и питају се када ће ово више проћи, питају се, а одговора нема. Улице празне, тишина звони на све стране, заробљени смо у црном кругу без и једне светиљке,чак и она једна која је некад обасјавала, полако се гаси. Пожелимо да заспимо и да спавамо недељама, месецима, све док ово свемоћно чудовиште не напусти нашу планету. Некад мислим да сањам, уверавам себе да ово није стварност, али нажалост, ипак јесте.

Овај невидљиви непријатељ уништио је хиљаде и хиљаде живота, заразио милионе и милионе људи ,а ми, ми само можемо да се придржавамо правила, иначе ће он закуцати и на врата нашег стана. Иако му не можемо ништа, наши лекари се против овог свемоћног чудовишта боре као лавови. Лекари, медицински радници ,људи који раде у продавницама, то су наши ,,хероји“. Међу људима више нема разлике, сви желимо исто. Мислили смо да ово није опасно, говорили смо да нам не може ништа, али природа нас је демантовала. Ово је прави доказ да је природа много јача од човека, човек може да исече дрвеће, нарашће поново, човек може да отрује траву, израшће нова, али природа кад отрује човека, неће се створити још један такав човек. Природна селекција се стално дешава, сада треба бити јак, не треба посустати у овој борби. Све је ствар психе, не треба паничити. Све се узима здраво за готово ,људи су у журби, желе да купе све потребне намирнице. Продавнице су пуне, нико не размишља трезвено, сваког хвата нека паника. Овог пута смо близу дна, надамо се да нећемо потонути. Ускраћене су нам многе лепе ствари које су до скоро били саставни делови наших живота. Не можемо да се дружимо, не можемо да идемо у бископ,у позориште ,кретања су нам ограничена, код куће нам је постало досадно и монотоно. Све ми изгледа као мрачни тунел у којем не видим излаз. Али добро, једном ће све ово проћи. Када ми је најтеже, сетим се људи у Италији, Шпанији, Ирану, Француској, шта су ти хероји све преживели, туга, бол и јад. Ти људи су изгубили своје најмилије у овој опакој борби са тако страшним непријатељем. Ко би мислио да ће се ово догодити ,да ће све стати ,да ће људи седети код својих кућа и молити се Богу да се ова агонија заврши, али време је непредвидиво. Седим за својим радним столом, гледам кроз прозор,а оно напољу мир и тишина ,ретко која кола прођу, тама се спустила на хладан асвалт, улична светла једва да горе, слика ми говори више од речи. Онда се тако запитам ,,Боже, да ли је могуће да је ово ванредно стање пореметило цео начин функционисања једне нације? Да ли је могуће да никог нема на улици која је некада била препуна људи? Где је онај сјај, мирис који је она пре имала? Пролеће је, хоћу да осетим мирис тек процветалог зумбула, хоћу да играм фудбал са друговима ,а не да седим у кући, заробљен у четири зида. Дуго сам тако размишљао, док се није смркло и тог тренутка сам схватио зашто се све ово дешава, мало сам утешио сам себе и дошао до закључка да колико год се ми противили овој изолацији, то је био један од бољих потеза наше земље. Има оних који хоће да злоупотребе ову ситуацију. Срамота је то што неки људи желе да отпусте раднике, смање плате и све то да би зарадили који динар више. Мисли су ми несређене ,у мојој глави налази се пун кофер различитих информација, бринем се због свега што се тренутно дешава.

Технологија нас је удаљила од природе, човек је заборавио да ужива у њој. Превише смо је потценили, заборавили смо да она некад може да нас изненади, као што је сада. Људи из дана у дан чине штету на њен рачун, загађују околину, бацају отпатке где год стигну, а да ли мора баш тако?! Човек се много раширио, окупирао је цео свет, постали смо похлепни ,не знамо шта су праве вредности, полако смо почели да заглупљујемо. У овом тренутку најтеже је деци здравствених радника. Њихови родитељи раде двадесет четири сата да би помогли нама. Мислите да је тој деци лако? Нико не би волео да му је родитељ цео дан на послу, зажеле се и они загрљаја и пољубаца, воле и они топлу породичну атмосферу, али се ипак не буне. Човек се опасно замерио природи и сада плаћа цех. Није паметно уништавати природу, она је неуништива, врло брзо дође по своје, а када дође, нико нас не може ишчупати из тог блата.

Надам се да сте схватили озбиљност ове ситуације. Нико други вас не може сачувати осим ако се сами не чувате. Ово ће проћи, само је питање дана. Опет ћемо сви бити срећни, дружићемо се, живећемо слободно, али једно ће се променити јер ће људи бити захвални што имају живот. Будите захвални на ономе што имате, цените живот, он је сам један, немојте гледати на материјалне ствари, оне су небитне, волите и бићете вољени, поштујте и ви ћете бити поштовани. За леп живот сваког човека потребна је срећа љубав, пријатељи и породица. У овим околностима, једини лек против свемоћног чудовишта су ове четири ствари, зато се мало одморите од ружних мисли и посветите се породици и пријатељима. Ово је јединствена прилика да побољшамо свој живот, да размислимо и да се посветимо правим животним вредностима.

Никола Милошевић 7/4

Дан отворених врата

У нашој школи је 14. марта одржана промоција школе.

Желели смо да нашим будућим првацима представимо место где ће се школовати, дружити, играти и уживати.

Било је лепо. Захваљујемо се родитељима и деци што су дошли и видели оно што смо им припремили.

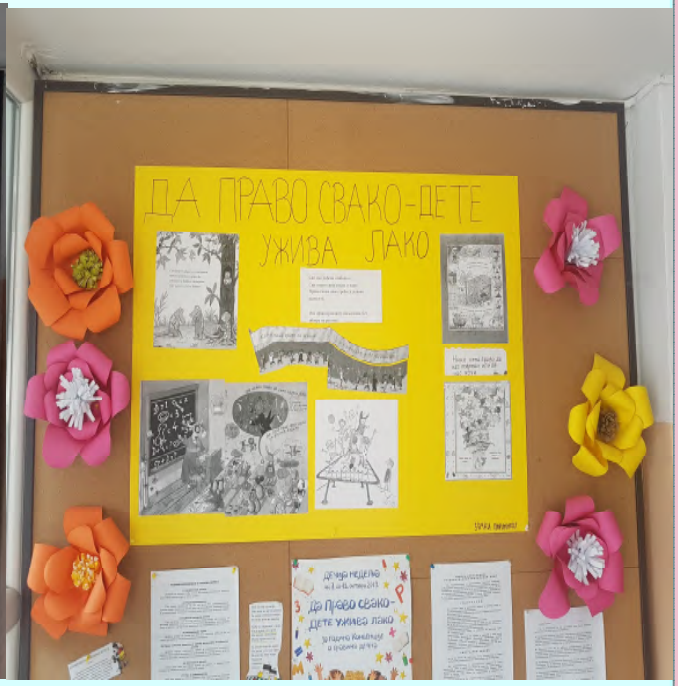

Мозгалице

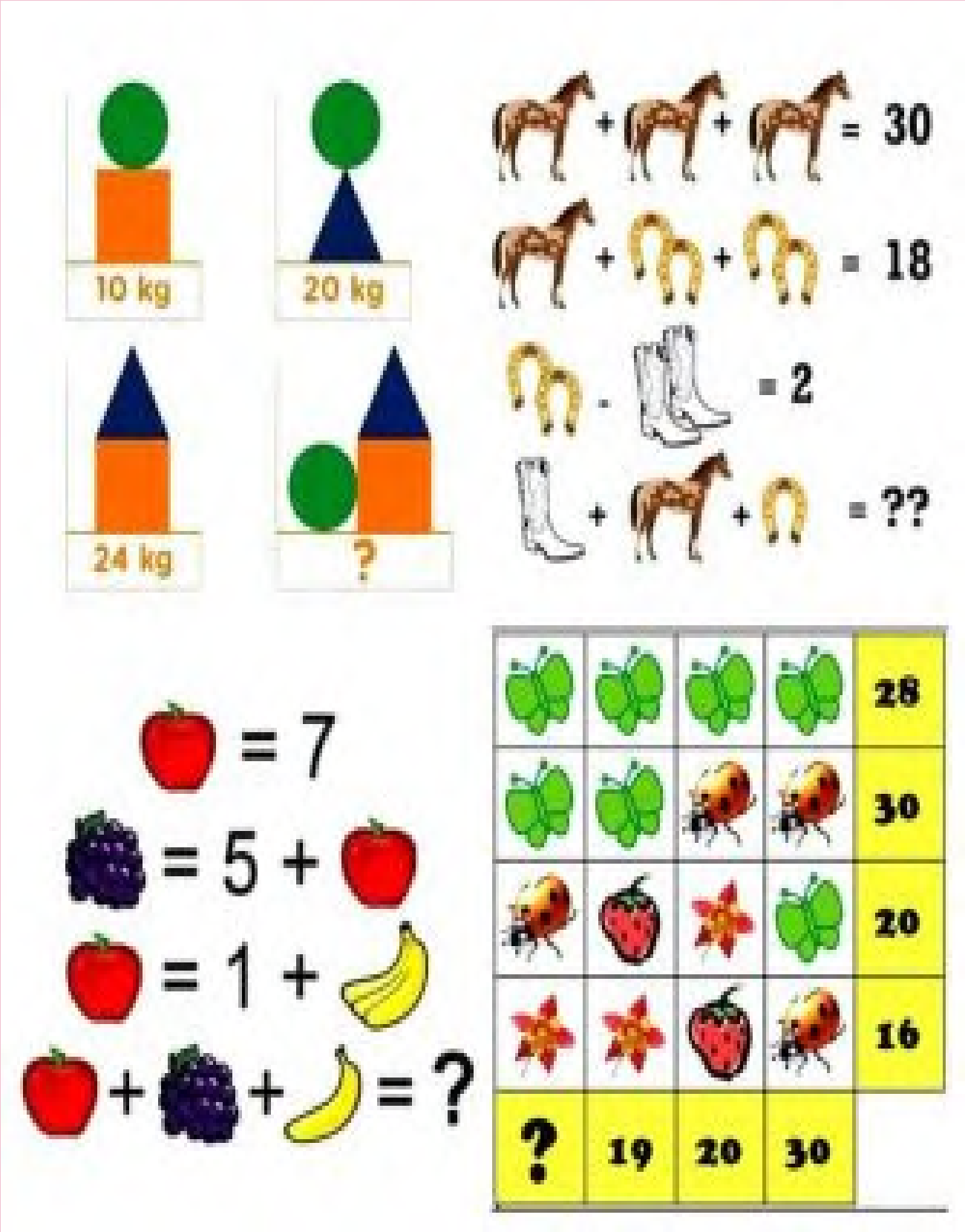

Да ли сте знали?

– да крокодили не могу избацити свој језик напоље?

– да Ескими имају преко 15 речи за реч "снег"?

– да ако би носили слушалице само 1 сат, повећали би број бактерија у свом уху 700 пута?

– да више од 30% људи на свету никада није обавило телефонски разговор?

– да риба која живи 800 метара испод површине мора нема очи?

– да су наше очи од рођења увек истих димензија, али да нос и уши не престају да расту?

– да не постоје две зебре са истим распоредом пруга?

– да детлић може куцнути у дрво 20 пута у једној секунди?

– да се медузе састоје од 95% воде?

– да су тробојне мачке увек женке?

– да су бикови далтонисти?

– да је краву могуће водити уз али не и низ степенице?

– да острига може променити пол небројено пута током живота?

– да кртица може ископати тунел од 70 метара за једну ноћ?

– да алигатори не могу ходати унатрашке?

Сладолед кроз векове

Сладолед је некада био доступан искључиво краљевима и племићима. Био је симбол моћи и богатства и налазио се искључиво на трпези припадника друштвене елите.

Војска Александра Великог редовно је била освежавана сладоледом.

У посластичарницама у Уједињеним Арапским Емиратима прави се сладолед од млека камиле са четири основна укуса: карамела, чоколада, датула и шафран.

Први сладолед настао је у Кини, а његови основни састојци били су једноставни: млеко и лед.

Сладолед су у Европу донели Арапи. На енглеском двору у њему се уживало још у 17. веку. Посластицу је правио краљев кувар из Француске а било му је наложено да рецепт чува као строгу тајну.

Прву машину за прозводњу укусне ледене посластице, 1846. године направила је Ненси Џонсон и та машина је била врло слична онима које се данас могу видети у посластичарницама.

У 19. веку почиње озбиљна индустријска производња сладоледа у Америци.

Сладолед добија 1924. године корнет који је тада направљен у радионици посластичара Итала Марћионија.

Десет година касније, 1934. Крис Нелсон је у Ајови, први прелио сладолед чоколадом и успешно "ставио" ледену посластицу на штапић.

У Италији је, недалеко од Болоње, са радом почео и Универзитет сладоледа на којем се уче тајне прављења посластице без које многи не могу да замисле лето.

Пронађи разлику

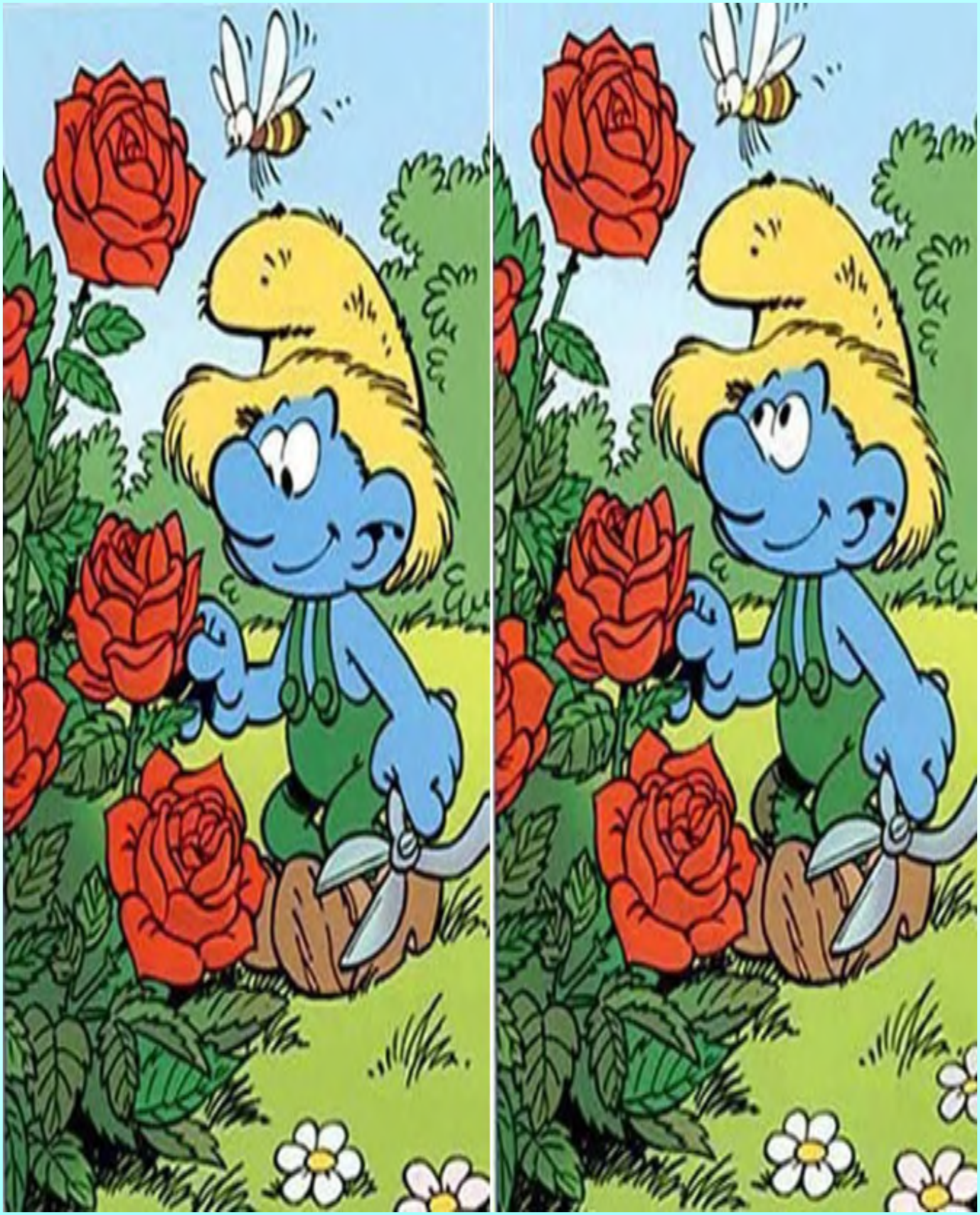

Свет карикатура

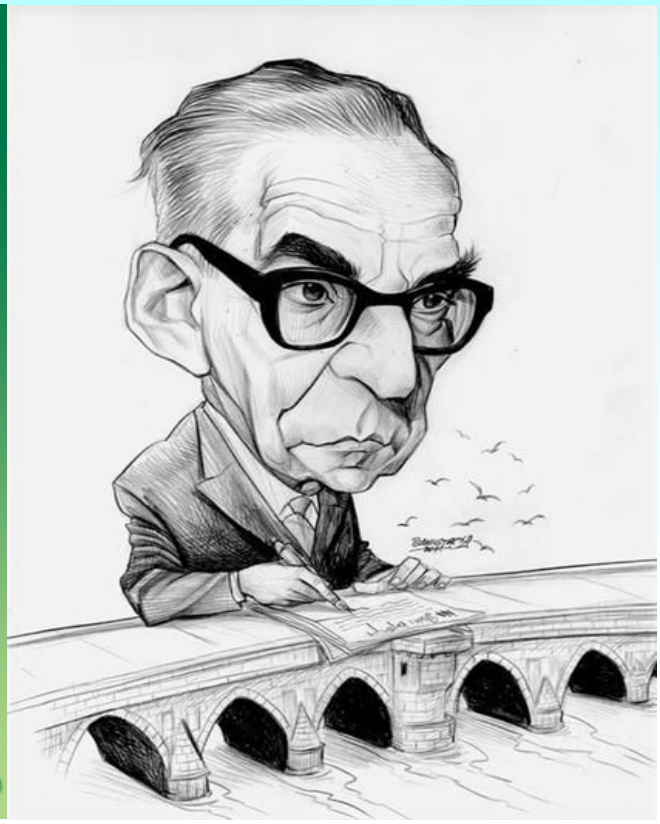

Земун, мој град

Земун се налази у југоисточном делу Срема, испод сремске заравни на десној обали Дунава, недалеко од ушћа Саве. Један је од највећих индустријских центара у Србији, са металопрерађивачком, текстилном, индустријом коже и обуће, хемијско-фармацеутском, дрвном. Значајно је средиште друмског, речног и ваздушног саобраћаја. Земун је, као део Београда, велики културно-просветни центар. Данас се територијално шири према западу и југозападу, где се спојио са Новим Београдом.

Милош Црњански

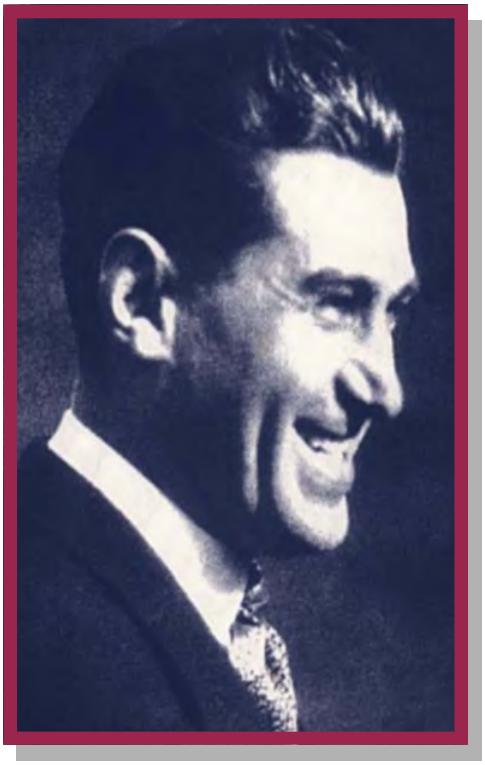

Рођен је у Чонграду, у Мађарској, 26. октобра 1893. године.

* Као студент у Бечу, у Првом светском рату мобилисан је у аустроугарску војску и ратује у Галицији и Италији.

* Радио је у уредништву „Књижевног југа” са Ивом Андрићем 1919. године.

* Упознаје Виду Ружић 1920. године на факултету, када је она, пред час, ставила шешир на столицу поред себе како би дала до знања да је заузето. Наравно, Црњански је из шале намерно сео ту и од тада су били нераздвојни.

* Вида и Црњански су се венчали 1921. године.

* Био је професор гимназије у Београду и сарадник „Политике” 1923. године.

* На четвртој години факултета предавао је познатим фудбалерима београдске „Југославије” (Милутину Ивковићу, Момчилу Ђокићу, Браниславу Хрњчеку и Петру Јоксимовићу).

* Волео је да се бави спортом, играо је фудбал, веслао, једрио, мачевао се, скијао, тренирао бокс.

* Играо је за панчевачки клуб „Победа“.

* Био је новинар у „Времену” 1925. године.

* За време Другог светског рата одлази у Лондон са својом супругом. Вида је шила лутке и једном приликом је рекла свом мужу: „Ја шијем да бисте ви писали, једна ваша реченица више вреди него 100 мојих лутака.”

* У Београд се враћају 1965. године.

* Преминуо је 30. новембра 1977. године, у 84. години

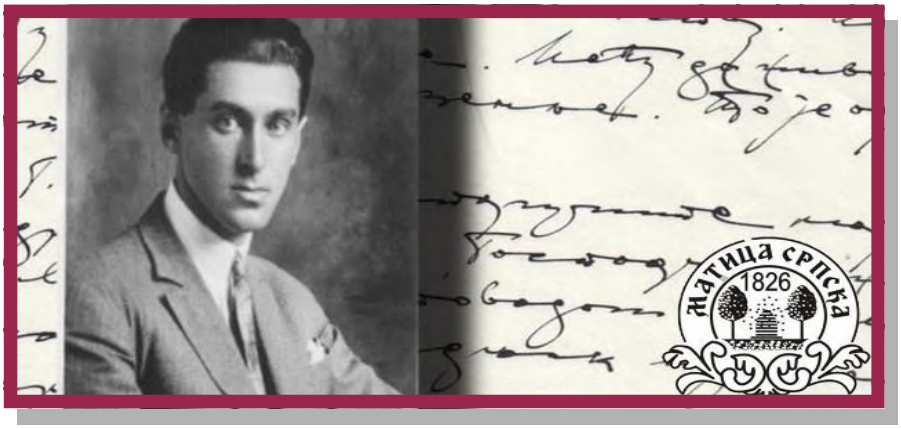

Останимо код куће, код куће је најлепше и најсигурније

Нашу земљу је задесила епидемија. Због тог вируса, не идемо у школу, не излазимо нигде из куће.

Тешко је. Немамо слободу кретања, не можемо да радимо оно што смо иначе радили.

Али, проћи ће и то. Немојте се много бринути, страх често може да нам шкоди.

Радујте се сваком новом дану, радујте се што сад више времена проводите са породицом, радујте се јер је пролеће и јер вас ускоро чека дружење и уживање.

Шта до тада да радимо, како да се заштитимо?

- Перите руке што чешће
- Носите маску ако излазите ван куће
- Алкохолом пребришите мобилни телефон и то неколико пута дневно
- Не излазите ван свог дворишта
- Немојте комуницирати са старијим људима јер су они најугроженији

Школска сваштара

Дечји бисери

Када су бебе још веома мале, оне су код маме у стомаку. Ту не може нико да их украде.

Моја маја је стварно лепа, још увек се види да је била млада.

Глисте не могу да уједају зато што и напред и позади имају реп.

У групу пернатих животиња спадају сва жива бића са перјем: кокошке, патке, ћурке, птице и Индијанци.

Треба да се спава са отвореним прозором зато што је дисање тако здраво.

Мени не треба сируп за кашаљ, ја могу и без њега да кашљем.

Нисам могао да поједем банану. Мама је банану превише добро запаковала.

Моја мама има бебу у стомаку али не знам како ју је прогутала.

Три неваљала мајмуна

У некој шуми у Африци расло је необично велико дрво. Било је то заиста огромно дрво с необично дебелим гранама. Сви су га звали мајмунско дрво, јер су на његовим гранама живела три мајмуна: Флап, Флип и Флоп. Са њима су родитељи имали необично много муке, јер су сва тројица били веома неваљали. Климајући главом, њихов отац је често говорио: "Заиста су несташни момци." Међутим, њихова мајка, није могла да се не смеје њиховим несташлуцима.

Једног дана сва тројица су нестали. Кад се нису појавили ни за време оброка, сви су мајмуни постали врло забринути.

Стога се стари мајмун, њихов отац, дигао да их потражи. Угледао их је после доста тражења. Узвикнуо је од изненађења: "Гле ти њих. Ко би икад помислио да ће се попети самој жирафи на врат!"

Тада је жирафа прислонила главу на оближњу грану да би омогућила мајмунима да се лакше попну на дрво, а затим је објаснила старом мајмуну како их је нашла на купању на реци заједно са слоновима. "Замисли мајко," дрекнуо је после Флап, јер он није умео да говори тихо, "као је то било забавно. Ми смо слонове вукли за уши а они су нас прскали водом." Флип је додао: "А ја сам седео крокодилу на репу." Није изостао ни Флоп, који је почео да се хвали како је бананама хранио носорога и како су сва тројица јахала на жирафином врату. "Заиста диван дан!" кликтала су сва тројица мајмунчића. Мајка није могла да се љути на своју децу, а стари мајмун је само гунђао: "Заиста несташна деца!"

После су захвалили жирафи на доброти, добро се најели и заспали на најближој грани.

Прича о џунгли

У време док је џунгла још била тиха и тајанствена, женка пантера по имену Багира често се дуго шетала прашумом. Једног јутра, за време шетње, Багира зачу дечији плач који је долазио са обале реке. Опрезно се приближила обали и....
-Па то је дечак! -узвикну изненађено.
Багира одлучи да дечака однесе вучици која је имала младунче. Хранила га је и бринула се о њему као да је њено.
Одушевљени што имају још једног члана породице, назваше га Могли.
Могли је сретно растао у џунгли и са свима се спријатељио а научио је и језик животиња.
Али џунгла је за Моглија крила многе опасности. Његове пријатеље је највише плашило присуство страшног тигра Шир Кана који је мрзео људе. Зато одлучише да Моглија од тада непрестано чува и штити медвед Балу.
Могли и Балу су проводили много времена заједно, играјући се у џунгли. Али медвед је стално осећао присуство тигра који је вребао у близини, и упозоравао је дечака да се нипошто не удаљава од њега.
Могли је био веома несташан и једног дана када је Балу заспао, зашао је сам дубље у прашуму. А Шир Кан је само то и чекао...На срећу, верни Балу стигао је на време да спасе дечака. Две животиње су се супроставиле једна другој у суровој борби. Управо тада поче страшно невреме. Гром удари у једно дрво и изазва пожар.
Да би помогао свом пријатељу Балуу, којег је тигар скоро победио, Могли запали неколико сувих грана и поче да тера тигра. Разјарена звер која се плашила ватре побеже у џунглу.
Медвед је схватио да више није могао да штити дечака. Следећег дана Балу одлучи да одведе дечака у једно село. Он је испрва био уплашен али убрзо се спријатељио са једном девојчицом и она га поведе ка колибама у селу.
За Моглија започе нови живот, али никад није заборавио своје пријатеље из џунгле који су му некад много помогли.

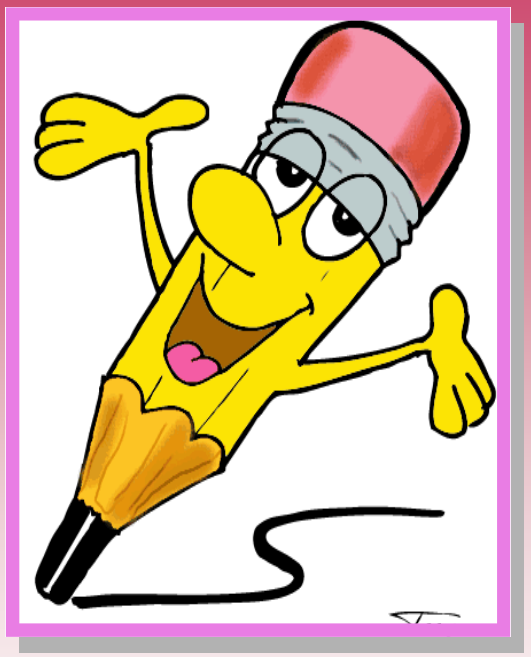

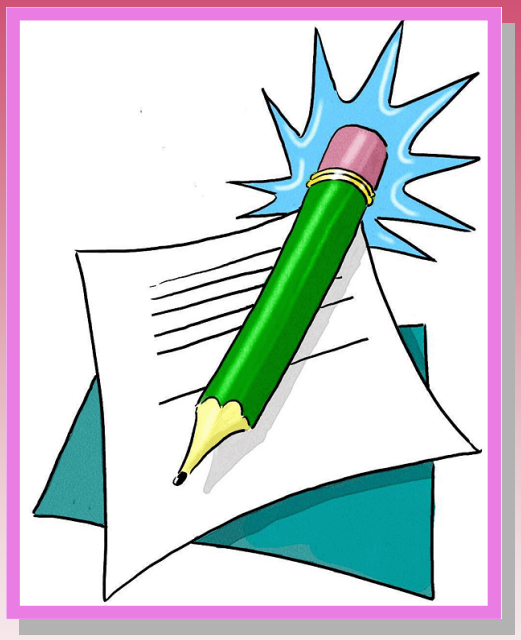

Редакција

Руководилац секције: Ивана Ћургуз, наставница српског језика
Чланови: Биљана Ђорђевић, Маријана Јовановић, Бранислава Чикош, Милица Љубичић, Милица Гркинић, Николина Бјеланчевић, Ивана Јовић.